

PICTURA PRESENTEERT: D L GT

door de ogen van: **Bas van der Kruk**

Bas van der Kruk (31) is een kunstenaar die werkt met dans, verf, geluid en tekst. Hij heeft klassiek ballet en moderne dans gestudeerd en vervolgens toegepaste ethiek. Hij noemt zichzelf performer en theatermaker. Collectieve ervaringen en het collectieve geheugen fascineren hem. Hij probeert met zijn werk ervaringen te creëren. Bas was deelnemer aan de performances over het thema *De Leegte* voorafgaand aan de Salon der Leden, waarbij hij gekleed in een zware zwarte jas al dansend de grenzen van de lege Grote Zaal verkende. Twee keer eerder was hij te gast in Pictura: in 2019 tijdens het PiPe-festival met een interactieve performance en in 2020 bij de projectweken. Maar liefst 65 kunstenaars waren er te zien op deze Salon met de meest uiteenlopende visie op de leegte. Uit tal van interessante werken kozen wij enkele verrassende voor deze geschreven podcast.

FOYER

Edith Bons / Emptiness II

Ina Boiten: *Hier valt meteen het glinsterende doek in de schouw op.*

Bas van der Kruk: Wat je daar gelijk aan ziet is dat het stof is, een ander soort dof materiaal. Allemaal glinsterende kralen en het bovenste deel is van de cocons van de zijderups. Het zijn wel allemaal luxe dingen.

Ina: *En zwart, gaat wel mooi op in het zwart van de schouw.*

Bas: Doet me ook wel denken aan de ijdelheid, de luxe materialen *O, ijdelheid is leegte! Een andere interpretatie van leegte.*

Als je zo kijkt naar het materiaalgebruik, wat mij betreft komt het neer op de ijdelheid.

Zo kan het dus wel met leegte te maken hebben.

BAR

Sjors Willems / War and Peppa Pig

In de bar een op het eerste oog nogal bizarre combinatie.

Contrast zie ik hier. Aan de ene kant iets heel liefs. Peppa Pig is een kindericoon van een kinderserie. En daarnaast oorlog. Doet mij wel beseffen hoe bevoorrecht we zijn dat we in Nederland wonen.

Wij zijn eigenlijk een soort kindertjes, kleuters.

Blij kinderen en ondertussen gebeurt er van alles, Oekraïne etc..

Maar wat is dan de link met leegte?

Misschien is het wel 'ignorant bliss'. Zolang je er niet over nadenkt, zolang je in dat kader blijft, dan kan je gewoon blij zijn. En verder vind ik wel interessant dat het twee werken bij elkaar zijn. Het is niet één doek.

Afgesloten werelden.

Ja, om het contrast nog groter te maken, denk ik.

GROTE ZAAL

Antoinette Kok / Tabula Rasa, Arvo Pärt

Tabula rasa is een term voor uitgewist doek. En een compositie van Arvo Pärt.

Ik heb hier die muziek op mijn telefoon, luister maar! En wat grappig is: Ik heb ooit op de middelbare school een stuk van Ed Wubbe (choreograaf bij het Scapinoballet) geleerd en dat was op de muziek van Arvo Pärt. Het heette 'White Streams' en daar heb ik ook op gedanst.

Het lijken ook dansbewegingen. Ik weet niet hoe je als choreograaf dat optekent, maar ik zou me kunnen voorstellen dat dat zo iets is.

Jazeker. Ik ben ook heel nieuwsgierig of dit gemaakt is met de muziek in de achtergrond of in het hoofd.

Dat zal best, denk ik.

Dat is nog een laag onder het beeld en nieuwsgierig makend. Om te weten,

zeker als je de muziek aan hebt staan, hoe die streken op het doek zich verhouden tot die muziek. Op de muziek of is het meer een vertaling.

Ik denk op de muziek: een soort bewegende streken.

Astrid Moors / FOMO 1.3

Wat is FOMO?

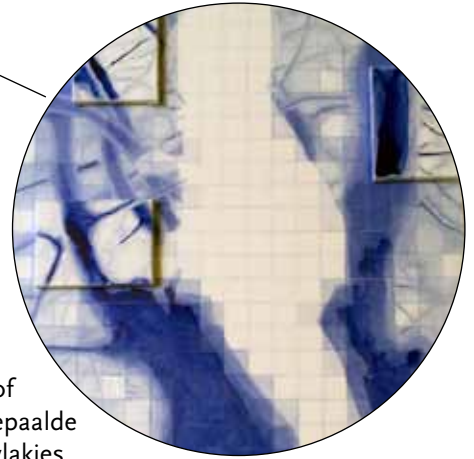
Fear Of Missing Out, dat je bang bent dat je dingen mist. Dingen die tegelijkertijd gebeuren.

Dat is specifiek iets van de tegenwoordige tijd.

Er zijn drie dingen die uitsteken boven de grote blauwe stroom. Die vallen enorm op, ook omdat ze uit het werk lijken te komen. Het zijn stukken gesneden uit de stroom.

Het witte middenstuk is rustig, de leegte te midden van de stroom aan weerszijden.

Ik ben ook benieuwd hoe het gemaakt is. Zijn ze meteen geplaatst of zijn ze er later opgeplakt en dan de keuze voor de plek. Er zit een bepaalde regelmaat in. Er is een raster op de achtergrond en de uitstekende vlakjes gaan daarin mee, ook horizontaal en verticaal. Het zijn geen afwijkende vormen. En ergens is het ook wel rigide. Dezelfde kleur en drie keer herhaald als een trap. Gevangen in het gevoel van Fear of Missing Out.

Maarten Mooren / Cursor

Een leeg wit tegeltje op de tegelwand in de schouw.

Ik vind het hier wel heel erg opvallen ook al is het klein. En leuk omdat het in de schouw is, dat is natuurlijk op zich al een leegte. Ik neem aan dat die al jaren niet meer wordt gebruikt. Dus dat is een soort loze ruimte. Hoe heet het werk: o. ja, cursor. Nu zie ik dat op het tegeltje in de linkerbenedenhoek een cursor staat. Ik zou zelf niet zo snel een tegel associëren met technologie en met computers en dat soort dingen. Door alleen maar dat pijltje toe te voegen en de naam krijg je weer allemaal nieuwe associaties.

In plaats van de traditionele tegelspreuk nu alleen dat kleine pijltje.

En een tegel is ambachtelijk gemaakt en ook decoratief. Leuk om dat te koppelen aan nieuwe technologie. Wat ook leegte is trouwens: de enorme oneindige ruimte van het internet.

Geerten Ten Bosch / EPIC

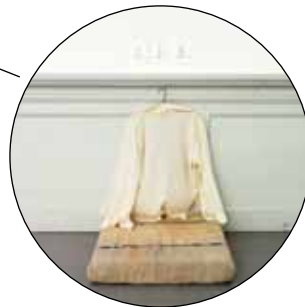
Je moet knielen en je arm in een mouw stoppen en dan afwachten wat er gebeurt.

Oh, Het is open!

De stof voelt ook heel fijn. Zijde.

Dit is echt concrete leegte.

Een verrassingselement. En ik vind het wel leuk dat het je uitnodigt om je te verhouden tot het werk. Interactie. En uiteindelijk ook wel redelijk simpel, wat het sterk maakt. Het heeft niet veel toeters en bellen.

Ton Kraaijeveld / Another Utopia

Utopia is een gedroomde plek. Maar als ik het zo zie: je kan er niet bij.

Het is onbereikbaar. En daarachter zitten nog meer tralies.

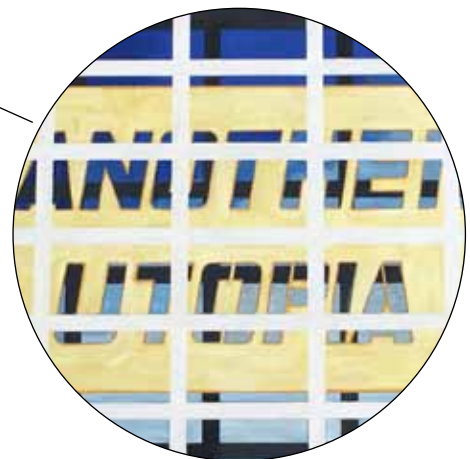
De letters zijn open en de achterste zwarte tralies schijnen erdoor.

Dus je kan het wel zien, maar het is niet tastbaar. Je kan het niet bereiken. Het is een illusie, een droom als het ware.

Dat is weer een andere leegte.

Ja, dat klopt. Verlangen is ook een soort leegte.

Verlangen naar iets wat niet mogelijk is.

Hans Kok / Volle leegte

Iets heel anders: een schuur vol met allemaal ouwe dingen, die niet meer gebruikt worden.

Wel leuk gevonden, Een stukje humor, een beetje ironie. Inderdaad volle leegte. Leegte wordt dan geassocieerd met niet-mens, een niet-levend iets.

Allemaal ziellose spullen. De rommelzolder.

Afgedankt.

DERDE ZAAL

Frits van der Horst / De leegte

Rood, geen blauw zoals veel andere werken. We hebben geen rood gezien nog.

Het lijkt heel simpel. Ik vind het wel een grappig idee.

Ja, ook om het op twee doeken te doen.

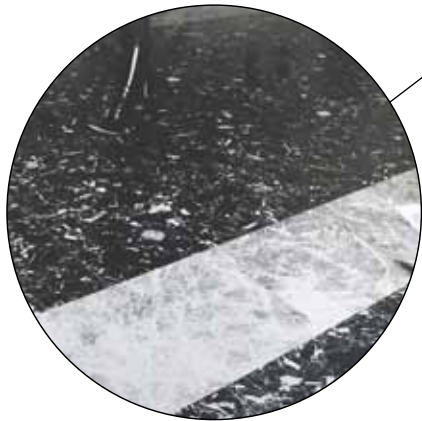
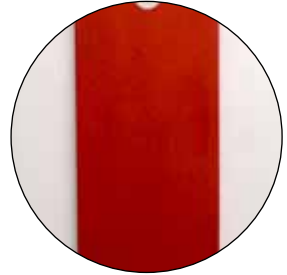
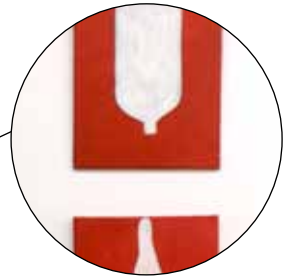
En het is de laatste druppel, neem ik aan?

Dan is de fles leeg.

Ik vind het ook leuk dat het hele onderste stuk leeg is. Dat geeft een heel ander effect dan als het korter zou zijn. Dan heb je een doek met een druppel.

Na de druppel is het nog tweederde langer.

En heeft de druppel de ruimte om verder te vallen.

Kees Verschuren / Wachtkamer

Deze vond jij mooi.

Ja. Ik vind het wel iets hebben, want je moet zelf invullen wat voor situatie het is. Het intrigeert me. Iemand die daar loopt, maar je ziet alleen maar laarzen.

Je gaat zelf fantaseren: wat is er verder, wat is er aan de hand.

Ja, precies. En het is ook letterlijk heel leeg. Normaal heb je als fotograaf een duidelijk onderwerp.

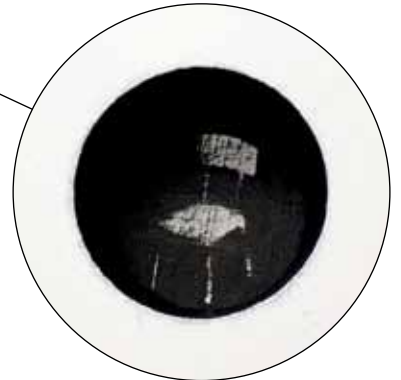
Ad Wesseling / O

Deze vind ik heel leuk.

Ook mooi dat het een doorkijkje is naar een stoel die leeg is en het lijkt of die aan het vervagen is.

Iets met de tijd die verstrijkt en de leegte.

Leegte als verlies, verdriet, eenzaamheid.

Tenslotte:

Na de hele tentoonstelling gezien te hebben, wat vind je er van?

Het is veel. En wel heel leuke verrassende dingen gezien.

Met een onverwachte kijk op 'De Leegte'.

Jazeker. En als je er dan zo met elkaar over spreekt dan kom je ook tot een nieuwe manier van kijken naar leegte, wat het inhoudt. Heel interessant om de diversiteit te zien van manieren waarop kunstenaars met het thema leegte omgaan. Het is opvallend dat er veel werken zijn met een referentie naar de natuur. En ik merk dat als er een vorm wordt gekozen – misschien is dat toevallig – dat dat vaak heel geometrische strakke vormen zijn. De rasters in sommige werken, de lijnen, twee werken die naast elkaar hangen.

En wat vind je van de inrichting?

Het is vreemd. Het is een volle tentoonstelling met heel veel verschillende werken en dit doet toch heel rustig aan. Of het nu door het onderwerp komt of dat het komt doordat de kopse wanden leeg gehouden zijn.

Er is ook gekozen voor fysieke leegte aan de ene en mentale leegte aan de andere kant.

Het voelt ook daardoor heel kalm inderdaad.